

Borgmester Erik Flyvholm
Lemvig Kommune
Sendt til e-post:
erik.flyvholm@lemvig.dk
lemvig.kommune@lemvig.dk

Den 19. april 2011
D.nr. 1423-015
Sagsbeh. Thomas Gruber

Landsforeningen LEV
Kløverprisvej 10B
DK-2650 Hvidovre
Tlf. 3635 9696
Fax 3635 9697
lev@lev.dk
www.lev.dk
Giro 549 0006

Vedr.: Søstrene Maagaard

Kære Erik Flyvholm

Tak for dit brev af 9. marts 2011. Jeg har desværre ikke haft tid til at svare før nu, idet vi i Landsforeningen har været travlt optaget af en række andre sager, samt – og i særdeleshed – den aktuelle debat om de ganske voldsomme, kommunale besparelser, som aktuelt gennemføres over for LEVs målgruppe. I denne debat har nogle borgmestre som bekendt gjort sig til talsmænd for, at kommunerne har brug for øgede beføjelser til magtanvendelse over for mennesker med handicap for at lette presset på kommunernes budgetter.

I dit brev forholder du dig til en del af de spørgsmål, som jeg rejste over for dig i forlængelse af beskrivelsen af forløbet vedr. fjernelsen af søstrene Maagaard, som fremgår af Lemvig Folkeblad, og som vi efterfølgende har fået bekræftet fra Sonja Maagaard.

I et af brevets sidste afsnit undrer du dig over, hvorfor LEV har valgt en meget kritisk tilgang til forløbet. Det synes jeg faktisk er en ret besynderlig undren.

For det første oplever vi som nævnt en aktuelt en debat, hvor borgmestre foreslår øget brug af medicin og anden magtanvendelse over for mennesker med handicap for at spare penge. Denne debat gør naturligvis, at vi i LEV er meget opmærksomme på at imødegå en tendens, hvor magtanvendelse erstatter pædagogisk indsats og omsorg – enten fordi det forekommer 'mere bekvemt' i en lidt presset situation, eller fordi det kan lette presset på kommunekassen.

For det andet tegner såvel Lemvig Folkeblads artikel som Sonja Maagaards beskrivelse et billede af et helt uacceptabelt forløb. Der er i beskrivelserne åbenlyse tegn på at der blev handlet i strid med lovgivningen, herunder især Servicelovens regler om magtanvendelse. Lemvig Kommune afviste ganske vist blankt, at

der overhovedet var basis for kritik af kommunens ageren i situationen. Indirekte påstår Lemvig Kommune således – og det fastholdes i dit brev til mig – at Sonja Maagaard har fundet på en historie, men i LEV havde vi vanskeligt ved at se hvad hendes motiv til en sådan hittepåsomhed skulle være. Vi stod således tilbage med en række ubesvarede spørgsmål.

Og det gør vi desværre fortsat.

Du skriver i dit svar, at begge søstre er tilbudt udarbejdelse af handleplan, samt at der undervejs i forløbet har været afholdt en række møder med familien med det formål at drøfte søstrenes behov for hjælp, samt vejlede om relevante støttemuligheder. Det synes jeg er positivt. Men dette giver mig samtidig anledning til undren.

Så vidt jeg er orienteret, foreligger der ikke en skriftlig afgørelse som er meddelt de to søstre; en afgørelse hvori Lemvig Kommune beskriver det aflastnings tilbud, som tilbydes. I lyset af den beskrevne forudgående dialog mellem Lemvig Kommune og familien, virker det mildest talt besynderligt, at der ikke er foretaget en egentlig visitation af de to søstre – og at denne visitation ikke er blevet gjort søstrene bekendt skriftligt. Denne form for uformel og tilsyneladende overvejende mundtlige sagsbehandling er problematisk, og er efter LEVs opfattelse hovedårsagen til at vi i dag står med et hændelsesforløb, som de involverede parter har vidt forskellige udlægninger af.

Jeg forstår ikke, at Lemvig Kommune kan udtale, at der var tale om en akut opstået situation i relation til forholdene i søstrenes hjem. Ifølge din beskrivelse i brevet havde Lemvig Kommune jo netop været i dialog med familien over en længere periode, og denne kontakt havde vel både til formål at forebygge og undgå 'nødsituationer', samt sikre at evt. 'nødsituationer' kunne håndteres lempeligt.

Dermed må jeg desværre konstatere, at der fortsat er spørgsmål, som jeg stillede i mit første brev, der fortsat er ubesvarede.

Jeg har ingen forventninger om at Lemvig Kommune vil levere svarene til mig og Landsforeningen LEV. Men familien Maagaard har, efter min opfattelse, krav på en dialog med Lemvig Kommune om episoden med fjernelsen af søstrene fra hjemmet. I denne dialog ville klæde kommunen med en mindre skrånlig attitude, hvor Sonja Maagaards udlægning af episoden behandles med den bekymring, som den retteligt fortjener. Blanke afvisninger, der blot baserer sig på at det er 'utænkeligt', at Sonja Maagaards udlægning af episoden kan være korrekt, er efter min opfattelse ikke udtryk for en imødekommende borgerdialog.

Afslutningsvis vil jeg gerne anerkende din beskrivelse af Lemvig Kommunes generelle arbejde med at opnå en reduktion i omfanget af magtanvendelse i kommunens tilbud på området. At denne indsats ser ud til at have givet resultater, synes jeg er meget opløftende. Fortsæt det gode arbejde.

Med venlig hilsen

Landsforeningen LEV

Sytter Kristensen
Landsformand

Landsforeningen LEV
Kløverprisvej 10B
DK-2650 Hvidovre
Tlf. 3635 9696
Fax 3635 9697
lev@lev.dk
www.lev.dk
Giro 549 0006